

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-02329
Otsuse kuupäev 24.05.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja 24-7FITNESSKLUBI OÜ (14045006)

Tarbija nõue Leppetrahvi vähendamine või tühistamine

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus jätta rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Avalduse kohaselt taotleb tarbija, et kaupleja esitatud leppetrahvi nõue vähendataks 156 eurolt 30 eurole, kuna nõue ei tulene lepingust, vaid lepingutingimuste ebaõigest tõlgendusest. Tarbija rikkumine seisnes ühekordses hooletuses (mobiilirakendusest välja logimata jätmine), mille tõttu sai kolmas isik kasutada ligipääsu. Kaupleja käsitleb aga iga sisenemist eraldi rikkumisena, kuigi tegemist oli ühe rikkumise tagajärgedega.

Lepingutingimuste kohaselt on käsitlustasu 30 eurot rikkumise kohta, mistõttu on põhjendatud üksnes ühe rikkumise eest trahv.

Oluline on, et nõutav 156-eurone leppetrahv on ebaproportsionaalne, kuna see ületab kordades (ligikaudu 800%) jõusaali kuutasu ning teenusepakkujale ei tekkinud tegelikku varalist kahju. Seetõttu võib sellist leppetrahvi pidada tarbijat ebamõistlikult kahjustavaks tüüptingimuseks ning see võib olla tühine.

Tarbija palub komisjonil:

- tuvastada, et tegemist oli ühe rikkumisega ja vähendada leppetrahv 30 euroni,

- alternatiivselt lugeda 156-eurone leppetrahv ebamõistlikult suureks ja seega tühiseks.

Tarbija ei nõustu kaupleja viimaste seisukohtade ega esitatud nõudega ning jääb oma esialgse avalduse juurde.

Kaupleja tugineb väidetavatele kolmandate isikute ütlustele (nt telefonivestlustele), mida tarbija peab ebausaldusväärseks ja tema suhtes mittekehtivaks. Tarbija rõhutab, et ei ole oma spordiklubi ligipääsu teadlikult kolmandatele isikutele edastanud ning selliste väidete alusel ei saa tuvastada lepingurikkumist.

Vaidlus keskendub lepingu sisule ja tõlgendamisele. Tarbija leiab, et kaupleja püüab anda lepingule tagantjärele laiendatud tähendust. Kui lepingus ei ole väidetav rikkumine selgelt kirjas, ei saa seda tõlgendada tarbija kahjuks. Tüüptingimuste ebaselgus tuleb tõlgendada kaupleja kahjuks. Samuti peab tarbija kaupleja poolt esitatud “käsitlustasu” ja “vastutuleku” konstruktsiooni õiguslikult alusetuks.

Tarbija nõuab:

kaupleja poolt esitatud leppetrahvi nõude vähendamist,
või alternatiivselt;
leppetrahvi nõude täielikku tühistamist kui alusetut nõuet.

Lisaks palub tarbija komisjonil vaidlus sisuliselt läbi vaadata ja lahendada.

Kaupleja seisukoht:

Kahjuks ei vasta kliendi väited tõe. Klient on edastanud enda spordiklubi sissepääsu õigused edasi teisele isikule millist aga meie spordiklubi lepingu järgi ei tohi teha, millise käigus edastatakse ka isikustatud isiku andmeid, milliste andmete edastamine on ka keelatud AKI järgi.

Lisan ka juurde käsitlustasu arvestuse, kus me oleme juba kliendile olulises summas vastu tulnud, olles edastanud kliendile 18 rikkumise eest 156€ käsitlustasu arve 540€ asemel.

Meie jääme omaltpoolt esitatud nõude juurde, mis tuleneb lepingust ja olemasolevatest faktidest.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijavaidluste komisjon, olles tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaolude, poolte seisukohtade ning esitatud tõenditega, leiab, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et tarbija oli kaupleja klient ning tema liikmesusega seotud ligipääsu kasutati perioodil 30.12.2025–29.01.2026 korduvalt kolmanda isiku poolt spordiklubisse sisenemiseks kokku 18 korral. Samuti ei ole vaidlust selles, et vastavalt kaupleja tüüptingimustele on kliendil keelatud lubada klubisse sisse kolmandaid isikuid ning selle kohustuse rikkumise korral on kauplejal õigus rakendada käsitlustasu.

Poolte vahel sõlmitud lepingu punkti 1.20 järgi on käsitlustasu leppetrahv, mida teenusepakkujal on õigus nõuda kliendilt iga rikkumise eest ning mille suurus on 30 eurot ühe rikkumise kohta. Lepingu punkti 4.4 järgi on klubi liikmesus individuaalne ja isiklik ning kliendil on keelatud siseneda klubisse mitmekesi või lubada klubisse sisse kolmandaid isikuid. Selle kohustuse rikkumise eest on kauplejal õigus rakendada leppetrahvi.

Tarbija nõuab avalduse kohaselt leppetrahvinõude vähendamist või alternatiivselt leppetrahvi täielikku tühistamist.

Tarbija ei eita rikkumist, kuid väidab, et rikkumine ei olnud tahtlik ega pahatahtlik. Asjas esitatud väited ja tõendid ei võimalda komisjonil järeldada sama. Tarbija selgituste kohaselt tekkis olukord sellest, et ta kasutas varasemalt enda tütre telefoni jõusaali sisenemiseks ning jättis pärast kasutamist seadmest välja logimata. Tarbija hinnangul peetakse rikkumiseks eeskirjade järgi kliendikaardi edasiandmist, mitte iga üksikut spordiklubisse sisenemist. Seetõttu leiab tarbija, et tegemist oli ühe hooletusveaga, mille tagajärjel toimusid korduvad sisenemised ning mille eest saab nõuda leppetrahvi vaid ühe rikkumise eest.

Komisjon tarbija käsitlusega ei nõustu. Sisekorra eeskirja punkti 2.3 järgi on liikmesus isiklik ning kliendikaarti ei tohi edasi anda kolmandatele isikutele. Selle reegli rikkumise korral võib kaupleja kliendikaardi blokeerida ning blokeeringu eemaldamise eest tuleb tasuda käsitlustasu 30 eurot. Praegusel juhul ei põhine kaupleja nõue siiski üksnes kliendikaardi edasiandmisel, vaid kliendilepingu punkti 4.4 rikkumisel, mille kohaselt on keelatud lubada kolmandaid isikuid klubisse sisse ning mille rikkumise eest on kauplejal õigus rakendada leppetrahvi.

Komisjoni hinnangul on iga õigustamatu sisenemine spordiklubisse käsitatav iseseisva lepingurikkumisenä. Vastupidine tõlgendus tähendaks olukorda, kus klient võiks võimaldada kolmandale isikule klubiteenuste kasutamist määratlemata pika aja jooksul, kuid leppetrahvi oleks võimalik rakendada üksnes ühe rikkumise eest ja summas 30 eurot. Potentsiaalselt võiks rikkumise kesta aastaid, enne kui see välja tuleks.

Komisjon ei pea ka tarbija selgitusi veenvaks. Menetluses esitatud tõenditest nähtub, et tarbija rikkumine tuli välja pärast seda, kui kolmas isik ei saanud samal päeval enam spordiklubisse siseneda ning pöördus selle tõttu kaupleja poole. Kaupleja selgituste kohaselt oli tarbija ise sama päeva hommikul juba spordiklubi külasthanud, mistõttu ei olnud sama kliendikaardiga võimalik samal päeval teist korda siseneda. Lisaks peab komisjon oluliseks, et kaupleja palus tarbijal esitada oma tütre andmed või alternatiivselt tütre kliendikaardi numbri, et kontrollida tarbija väidet, mille kohaselt oli tütrele olemas kehtiv treeningpakett ning tegemist oli üksnes inimliku eksimusega. Kaupleja selgitas seejuures ühemõtteliselt, et juhul kui tütrele oleks olnud vaidlusalusel perioodil kehtiv pakett, oleks kaupleja olnud valmis tarbijale vastu tulema ja leppetrahvi vähendama või sellest loobuma.

Tarbija keeldus siiski kauplejale vastavaid andmeid esitamast. Komisjoni hinnangul vähendab

selline käitumine tarbija väidete usutavust. Kui tarbija tütrele oleks olnud kehtiv spordiklubi liikmesus, ei nähtu objektiivset põhjust, miks tarbija oleks pidanud keelduma kauplejale andmete esitamisest, mis võimaldanuks kauplejal tema väiteid kontrollida. Kauplejal oleks sellisel juhul juba kolmanda isiku isikuandmed olnud süsteemis arvel.

Lisaks leiab tarbija, et leppetrahvi summas 540 eurot või 156 eurot on tarbijat ebamõistlikult kahjustav või tühine VÕS § 42 tähenduses. Komisjon selgitab, et tühine saab olla eelkõige ebamõistlikult kahjustav tüüptingimus. Käesoleval juhul ei pea komisjon kliendilepingu punkti 4.4 tarbijat ebamõistlikult kahjustavaks ega tühiseks. Seetõttu oli kauplejal põhimõtteliselt õigus rakendada leppetrahvi iga rikkumise eest, kuid summa 540 eurot võinuks kuuluda ka vähendamisele. Komisjon ei võta selles osas seisukohta, kuna kaupleja on leppetrahvi vähendanud. Kaupleja vähendas esialgset nõuet märkimisväärselt. Kaupleja selgituste kohaselt oleks leppetrahvi tüüptingimuste järgi võinud 18 rikkumise korral ulatuda 540 euroni, kuid kaupleja vähendas nõuet 156 euroni.

Komisjoni hinnangul ei esine käesolevas asjas asjaolusid, mis annaksid aluse leppetrahvi täiendavaks vähendamiseks VÕS § 162 lg 1 alusel või tingimuse tühiseks lugemiseks VÕS § 42 alusel. Eeltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/